

Szív Ernő

A nő, akihez majdnem mindenki verset akart írni

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXVIII. évfolyam, 6. szám, 2024. február 9.

Fiatal özvegy piros autóval, megáll a szabadkai zsinagóga előtt, cigarettázik. A városiak nézik, kurva. A rabbi nézi, kurva. A kántor nézi, hajaj. A zsidó utca veri magát, tépem a ruhám. Egy kurvát mindenki megbaszna, de aki megtenné, az persze micsoda barma a világnak.

Van piros autóm, a nyakamra szorul az özvegyi fátyol, hülyék.

Kurva!

Csak özvegy, kisfiam.

Milóval elveszett a verses bőrmappa is, de egy verset, azt, amelyik a tóba süllyedt ladikként, tudott kívülről, elszavalta magának éjszakánként.